

293. Jiné čtení zlomku

Ach, odkázal pan Poles panu Sobolovi,
aby ho přepustil přes ty bílé hory.

A on mu odepsal, že sa ho nebojí,
že už leží Turka okolo Prešpurka
z Uher do Moravy.

141. VRAŽEDLNÝ MILÝ

294. *Lento*

Erben I. 27

Po - sle - chně - te, pan - ny a ta - ké mlá - den - ci, co se ji - stě sta - lo v mě - stě Ho - lo -
mou - ci, co se ji - stě sta - lo v mě - stě Ho - lo - mou - ci.

Poslechněte, panny
a také mládenci,
[: co se jistě stalo
v městě Holomouci. :]

Zabil tam Matoušek,
zabil Majdalenu,
že si ju nesměl vzít
za věrnou manželku.

Casto u ní býval,
do půl noci sedal,
o lásce rozmlouval
a jí přisliboval.

Když bila hodina:
Pod, Madlenko milá,
pod a vyprovodě mě
do šírého pola.

Vyprovodila ho
až k panskému dvoru:
Jdi, milý Matoušku,
s Pánem Bohem domů.

Loudil on ju, loudil
až na to rozcestí,
ach, nenadála se
velkého neštěstí.¹⁾

Tam ju na zem svalil,
na tělo jí stoupil,
více než jaký tyran
rukama ju kroutil.

Ona ho prosila:
Ach, pro Pána Krista,
jen mě, můj Matoušku,
nezabij dočista.

Ona ho prosila:
Ach, pro všecky svatý,
jen se mně, Matoušku,
nech vyslovídati.

Dám já tobě, blázne,
té zpovědi dosti,
až tobě vylezou
z tvé hlavěnky kosti.

Zakopal ju tamto
pod zeleným stromem,²⁾
ale vykoukalo
kousek fěrtouška ven.

A když přišel domů,
tatínek se ho ptal:
Kde jsi mlynářovu
Majdalenu nechal?

Dobře jsi, Matoušku,
dobře jsi udělal,
že jsi mlynářovu
Majdalenu nechal.³⁾

Můžeš si vybrati
podle své libosti,
kerá bude míti
stříbra, zlata dosti.

»Vy mně to, tatínku,
vy mně to pravíte,
o mojem žalostném
srdečku nevíte.«

Přišel na kancelář,
pan vrchní se ho ptal:
Kdes tu mlynářovu
Majdalenu nechal?

»O, já o ní nevím,
já za řou nechodím;
kde se ona toulá,
o tom sám Pán Bůh ví.«

Majdalenu leží
pod zeleným stromem,
a ty budeš viset
za širokým domem.

Majdalenu nesou
štyry panny stejný,⁴⁾
a Matouška vedou
kati do vězení.

Majdalenu nesou
mládenci pod věnci,
a Matouška vedou
kati k šibenici.⁵⁾

¹⁾ A on ti ju lódil
ten kósek po kósku,
až ti ju vylódil
k červenýmu mostku.

²⁾ a dal na řu kamen;
aneb:
pod zeleným lohem.

³⁾ schoval.
⁴⁾ z trní.
⁵⁾